

VALPURGINA NOC

Nevedno kedy a nevedno komu, skrsla v ŠKD pri ZŠ Kežmarská 30 myšlienka privítať 1. máj tak trochu netradične.

Valpurgina noc, to bude to pravé! Povedali si vychovávateľky spomínanej ŠKD a začali s prípravami.

Neubehlo veľa času a bol tu deň „D“. Deti nevedeli dospať rána, tak sa tešili na posledný aprílový deň, ale hlavne noc – tú Valpurginu.

S úderom osemnásť hodiny vívalo 10 Valpurgí (čítaj Valpurdží), v čiernych prestrojeniach s čiernymi špicatými klobúkmi, na čele s hlavným čarodejníkom (riaditeľom školy), chásku 150 detí. S úsmevom a možno aj obavami lúčili sa rodičia so svojimi ratolesťami. Tie však čakal naozaj neobyčajný večer.

Program bol pestrý. Po usalašení sa v triedach, všetky Valpurgie sprevádzali svojich zverencov na neďalekú lúku, kde chystali veľkú čarodejnícku súťaž. Avšak zasiahla tu vyššia moc. Nebo uvidelo 10 čarodejníc a poslalo hromy a blesky. Spustilo ťažké kvapky, aby ukázalo svoju moc. Čarodejnice to neodradilo a pripravené súťaže zrealizovali v priestoroch školy. Bolo to zábavy! Hod smradľavým vajcom do kotlíka, Presun čarodejníckeho klobúka, Beh na metle k méte, Skok na kose do diaľky, Hod kruhmi na cieľ, Beh zviazaných zajatcov, Triafanie mincou do lievika, Odbíjanie kurieho očka a Metlobal. Toto všetko boli disciplíny, v ktorých deti súťažili. Víťazom sa ušiel „puntík“ (čierna bodka) z ohoreného korku rovno na ruku.

Súťaže striedala večera, do ktorej sa s chuťou pustili všetky deti. Po večeri sa patrí prezliecť do pyžám, a tak to teda spravili deti, Valpurgie, ba i hlavný čarodejník. Nešli však spať tak ako doma. Čo by to bola za Valpurgina noc! Nasledovala pyžamová "párty", na ktorej sa vytancovali, vyšantili a zasúťažili všetky deti. Bol to náročný večer a niektorým sa už oči poriadne zatvárali, preto nasledovalo umývanie zúbkov a telocvičňa na Kežmarskej 30 sa premenila na jednu veľikánsku spáľňu s 99-timi sviečkami v oknách. Za ich upokojujúceho blikotajúceho svetla deti pozaliezali do spacích vakov a Valpurgie im dali malú materskú pusu na dobrú noc. Nespali však dlho. O 24,00 hod. - hodine duchov zaznela hudba a Valpurgie s hlavným čarodejníkom, volali na polnočné prekvapenie – Chodník odvahy. Prechádzali tmavými chodbami a nočným ihriskom len za svetla sviečok, faklí a mesiaca. Plnili úlohy, ale hlavne prekonávali svoj strach z čierneho neznáma. Ešte by možno pochodili aj viacero takých chodníkov, ale bol čas spať. Hodina duchov bola dávno preč a tak sa všetci opäť uložili na spanie a tento krát – definitívne. Plní zážitkov vo svetle blikajúcich sviečok a bdejúcich Valpurgí zaspali...

Akoby to bola len chvíľa a svetlo sviečok vystriedal biely deň. Slnko svietilo do okien a ozýval sa spev vtákov. Valpurgie stratili svoju čarovnú moc, len hlavný čarodejník ešte chvíľu vládol. Svojou čarodejníckou mocou budil za zvukov hudby všetky deti a urobil im „spacákovú rozcvičku“. Potom nastalo už len veľké balenie. Všetci sa činili a veľká telocvičňová spáľňa sa opäť stala obyčajnou telocvičňou na Kežmarskej 30.

Ranná hygiena, raňajky a vyhodnotenie. To bol záver programu Valpurginej noci. Jedna z Valpurgí vyhodnotila nočný chodník a prečítala básničku:

Vonku bijú hromy blesky,
zo školy je čierny hrad.
Nikto z nás tu vôbec nespí,
nebudeme sa však báť.

Špinaví sme z čiernych sadzí,
kto je najviac, je víťaz.
Unavení zo súťaží,
spacák je nám na príťaž.

Do noci sme tancovali,
bez vstupenky na bále.
Bosorky aj bosoráci,
prezlečení v pyžame.

A ako to skončilo sa?
Sústredte sa teraz všetci!
Noc ostala holá bosá
a bosorky všetky v peci!

Deťom sa nechcelo odchádzať, ale Valpurga zmenené na obyčajné tety vychovávateľky,
chystali sa dospávať prebdenú noc. Odovzdali detičky šťastným rodičom a povedali si: „O rok dovidenia!“